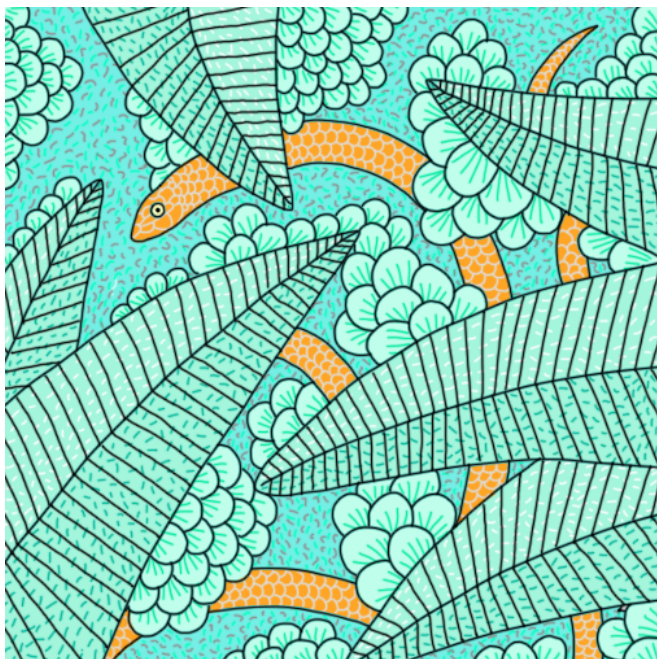

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

WAŻ się zwęża i zwęża...

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

...„a jak się całkiem zwęzi, to już jest koniec węża” – pamiętacie wierszyk Wandy Chotomskiej „Taniec z węzem”? Jednak WAŻ nie nazywa się tak dlatego, że się zwęża, ani też słowo ZWĘŻAĆ SIĘ nie powstało od nazwy węża. Oba określenia są bardzo, bardzo stare: WAŻ to prasłowiańskie, właściwe wszystkim Słowianom, występujące w różnych wersjach fonicznych i graficznych we wszystkich językach indoeuropejskich. Praindoeuropejski pień miał postać **angʷ(h)i-* i jest najlepiej widoczny w łacińskiej nazwie węża: *anguis*. Rozwój samogłosek i przekształcenia spółgłosek sprawiły, że w prasłowiańszczyźnie pień **angʷ(h)i-* przyjął postać **ožь*, której bezpośrednim kontynuantem jest polski WAŻ. Natomiast czasownik ZWĘŻAĆ SIĘ został utworzony od przymiotnika WĄSKI (dawniej pisało się: wążki), bo ZWĘŻAĆ SIĘ to ‘stawać się coraz węższym’. Przymiotnik WĄSKI to słowo równie stare jak rzeczownik WAŻ, podobnie jak on mające swego prasłowiańskiego – a jeszcze wcześniej praindoeuropejskiego – przodka (*wąski* < *wążki* < psł. **ožьkъ* < pie. **angʰ-ǵ-*).